

ת"פ (רמלה) 4829-11-22 - 1 : מדינת ישראל- רשות המסים נ' : 1. שניר העסק שלי בע"מ

בית משפט השלום ברמלה

ת"פ 4829-11-22 מדינת ישראל ואח' נ' שניר העסק שלי בע"מ ואח'
תיק חיצוני: תיק חקר 452200014

לפני כבוד השופטת, סגנית הנשיא דורית סבן נוי

לפני: כבוד השופטת, סגנית הנשיא דורית סבן נוי

המאשימה: 1. מדינת ישראל- רשות המסים

באמצעות לשכה משפטית מכס ומע"מ, מחוז מרכז- רמלה.

2. היחידה הארצית לחקירות ומאבק בפשיעה

יחידת תביעות מס הכנסה לוד

נגד

הנאשמים: 1. שניר העסק שלי בע"מ

2. אבו קישאק עבדאללה

בשם המאשימה 1: עו"ד דביר עמר ועו"ד טליה ביטן

בשם המאשימה 2: עו"ד דקלה מנור

בשם הנאשמות: עו"ד עומר סולטן ועו"ד וופא זועבי

החלטה

עמוד 1

לפניי בקשה להורות על ביטול כתב אישום מכוח טענה של הגנה מן הצדק - אכיפה בררנית ודוקטרינת הביקורת המנהלית בפלילים.

א. מבוא:

1. ביום 3.11.2022 הוגש נגד הנאשמים כתב אישום המייחס להם 12 עבירות של אי הגשת דו"ח במועד לפי סעיף 117(א)(6) לחוק מס ערך מוסף, התשל"ו-1975 (להלן: "**חוק המע"מ**").
2. ביום 16.3.2023 התקיים דיון הקראה, במהלכו ביקש ב"כ הנאשם דחייה לצורך הסרת המחדלים.
3. ביום 23.5.2023 התקבלה הודעה על תיקון כתב אישום בטרם מענה, בדרך של הוספת אישומים המייחסים לנאשמים עבירות על-פי פקודת מס הכנסה.
4. כתב האישום המתוקן מייחס לנאשמים, באישום הראשון, ביצוע 12 עבירות של אי הגשת דוחות תקופתיים במועד, לפי סעיף 117(א)(6) לחוק מס ערך מוסף, התשל"ו-1975 (להלן: "**החוק**") ושלושה אישומים נוספים, המייחסים לנאשמים שלוש עבירות של אי הגשת דוחות מס הכנסה במועד, לפי סעיף 216(4) לפקודת מס הכנסה (נוסח חדש), התשכ"א-1962 (להלן: "**הפקודה**") ולנאשם 1, שלוש עבירות של **אחריות מנהלים**, לפי סעיף 224 אלפקודה.

עבירות מע"מ:

על פי המתואר בעובדות האישום הראשון, הנאשמת 1 הינה חברה פרטית ונרשמה כ"עוסק מורשה" בתחום הקמעונאות והתקנת דודי שמש. הנאשם 2 היה המנהל הפעיל בחברה בין ינואר 2020 לפברואר 2022 (התקופה הרלוונטית לעבירות בהתאם לחוק המע"מ). מתוקף היותה עוסק מורשה חייבת הנאשמת 1 באמצעות הנאשם 2, להגיש דוחות תקופתיים ולשלם את המס הנובע מהם במועד ובדרך שנקבעו בחוק ובתקנות מס ערך מוסף, התשל"ו-1976 (להלן: "התקנות").

בתקופה הרלוונטית לעבירות לפי חוק המע"מ, הנאשמים לא הגישו במועד 12 דוחות תקופתיים לחודשים 1-2/20, 3-4/20, 5-6/20, 7-8/20, 11-12/20, 1-2/21, 3-4/21, 5-6/21, 7-8/21, 9-10/21, 11-12/21, 1-2/22, כנדרש על פי החוק והתקנות. עוד עולה מעובדות כתב האישום, היקף המחדל עמד על סך 134,176 ₪ (להלן: "סכום המחדל").

עבירות מס הכנסה:

בין השנים 2019-2021 (התקופה הרלוונטית לעבירות בהתאם לפקודת מס הכנסה), היו מחזורי העסקאות של הנאשמת 1, כדלקמן: בשנת 2019: 1,430,096 ₪; בשנת 2020: 1,104,017 ₪ ובשנת 2021: 1,267,868 ₪.

בתקופה הרלוונטית, היה הנאשם 2 המנהל הפעיל של נאשמת 1. על פי המתואר באישומים 2-4 לעובדות כתב האישום המתוקן, הנאשמים לא הגישו לפקיד השומה דו"ח על הכנסותיה של הנאשמת 1 לשנות המס 2019, 2020 ו-2021 ללא סיבה מספקת והנאשם 2, בהיותו המנהל הפעיל של הנאשמת 1, ידע ולא נקט בכל האמצעים הסבירים למניעת העבירות בניגוד לפקודת מס הכנסה.

5. ביום 8.2.2024 נרשמה הודאת הנאשם בעובדות כתב האישום בנוגע לעבירות המע"מ בשמו ובשם הנאשמת 1, כאשר הדיון נדחה לשם מיצוי טענות ההגנה הנוגעות לכפירה בעבירות לפי פקודת מס הכנסה. לצד זאת, ביני לביני הדיונים, הוגשו טיעונים בכתב הנוגעים הן לעבירות לפי פקודת מס הכנסה והן לעבירות לפי חוק המע"מ.

6. יוער כי התקיימו מספר דיונים מאוחרים ביניהם ב"כ הצדדים ניסו להגיע להבנות, ללא הצלחה.

ב. תמצית טיעוני הצדדים:

7. בבסיס הבקשה שלוש טענות עיקריות:

ראשית, העבירות המיוחסות לנאשם הינן עבירות מנהליות לפי סעיף 15 לחוק העבירות המנהליות, תשמ"ו-1985 (להלן: "**חוק העבירות המנהליות**") ומשכך על-פי פסיקת בית המשפט העליון בבג"צ 5537/91 אליהו אפרתי נ' עו"ד כרמלה אוסטפלד (להלן: "**פס"ד אפרתי**"), דרך המלך הינה לנקוט בהליך של קנס מנהלי ורק במקרים חריגים ונסיבות מיוחדות יש מקום להגיש כתב אישום. לגופו של עניין ביחס לעבירות בניגוד לחוק המע"מ נטען, כי טרם הגשת כתב האישום דוחות המע"מ הוגשו במלואם והנאשמים פנו לרשויות

בבקשה להסדר פריסת החוב, אך נענו בשלילה. חרף האמור, נכון למועד זה כל המחדלים הוסרו. ביחס לעבירות מס הכנסה נטען, כי לא ניתנה לנאשם 2 הזדמנות אמיתית להסרת המחדל. הנאשם פרס בפני המאשימה 2 את נסיבותיו האישיות וציין כי יגיש את הדוחות תוך חודשיים, ואולם המאשימה 2 לא המתינה להגשת הדוחות, ובחלוף פחות מחודשיים הגישה את כתב האישום המתוקן בצירוף נימוקיה שלשיטת ההגנה, אינם מספקים בנסיבות העניין.

שנית, אכיפה בררנית- נטען, כי במקרים דומים ואף חמורים יותר מהמקרה דנן, בהם כלל לא מוגשים דוחות, הוטלו קנסות מנהליים.

שלישית, הדוחות לא הוגשו במועד בשל סיבה מספקת. בתקופה הרלוונטית פקדו את חייהם של הנאשם ובא כוחו שהינו גם רואה החשבון של הנאשמים, אירועים קשים שיש להכיר בהם כסיבה מספקת לאי הגשת הדוחות במועד.

8. ב"כ המאשימה 1, נציגת מע"מ, טענה בתגובתה כי כתב האישום בגין עבירות המע"מ הוגש ביום

3.11.22, בסמכות ובהתאם להנחיות רשות המיסים בכפוף לנימוקים שנרשמו על-ידי התובע עם הגשת כתב האישום. ב"כ המאשימה 1 הטעימה, כי ככלל ניתן להטיל קנס מנהלי רק לאחר הגשתם ותשלומם של דוחות המע"מ ואילו במקרה דנן, הדוחות הוגשו ושולמו חצי שנה לאחר הגשת כתב האישום והגם שנערך לנאשם הסדר תשלומים בתקופה שקדמה לכתב האישום, אך הנאשם לא עמד בו. בנסיבות אלו, ומשלא הסיר את המחדלים במועד הנאשם אף אינו עומד במבחני הפסיקה אליה הפנה בבקשתו (ת"פ 5757/07 **מדינת ישראל נ' יצחק טל בניין והשקעות בע"מ**, 31.07.2009).

עוד נטען, כי הנאשם לא עמד בנטל להוכחת טענותיו בדבר אכיפה בררנית. המסמכים שצורפו לבקשה מושחרים, חלקיים ולא ניתן ללמוד מהם על היקף המחדל, מספר ימי האיחורים המדויקים, האם הוסר המחדל, האם העסקים נמצאים בהליכי גבייה וכיו"ב.

9. ב"כ המאשימה 2, נציגת יחידת יהלום רשות המיסים בתגובתה לטענת הנאשם בדבר סיבה מספקת לאי הגשת הדוחות- טענה, כי היה על הנאשם לפעול כנישום סביר עת נוכח לדעת, שרואה החשבון שלו גורם לו נזקים על פני תקופה של שלוש שנים. כמו-כן, טענות הנאשם בדבר נסיבותיו האישיות לא נתמכו באסמכתאות.

אשר לטענת אכיפה בררנית, טענה ב"כ המאשימה 2, כי הנאשם לא הציג תשתית ראייתית להוכחת טענתו. צילומי המסך שצורפו לבקשה אינם מלמדים באילו עבירות הושתו קנסות מנהליים ולא עלה בידי הנאשם להוכיח כי נשקלו שיקולים לא ענייניים ולא הוכח כי נעשתה הבחנה בלתי עניינית בין שווים.

לשיטת ב"כ המאשימה 2, אף דין הטענה להגשת כתב אישום בחוסר סמכות להידחות שכן, כי אין בקביעת העבירה כעבירה מנהלית כדי לפגוע בשיקול דעת התובע להגיש כתב אישום. במקרה דנן, הנימוקים להגשת כתב האישום צורפו וכוללים את משך זמן ביצוע העבירות, ההזדמנויות שניתנו לנאשם להסרת המחדל, שילובן של עבירות המע"מ והצורך בהרתעה.

כתב האישום המתוקן שהוסיף את עבירות פקודת מס הכנסה הוגש בטרם הוסרו המחדלים. הגם שהנאשם ציין שמחדליו יוסרו בתוך חודשיים ממועד 21.3.23, כתב האישום המתוקן הוגש בחודש מאי 2023 והלכה למעשה, הדו"ח לשנת 2019 הוגש ביום 12.6.23, הדו"ח לשנת 2020 הוגש ביום 5.7.23 והדו"ח לשנת 2021 הוגש ביום 29.1.24. יוצא אפוא, כי המשיבה 2 לא מהירה להגיש את כתב האישום בתוך חודש.

ג. דיון והכרעה:

10. הגנה מן הצדק תחול בכל מקרה שבו הגשת כתב האישום או ניהול הליך פלילי עומדים בסתירה מהותית לעקרונות של צדק והגינות משפטית (סעיף (10) 149 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח

עמוד 4

[משולב], תשמ"ב-1982).

11. בדנ"פ 5387/20 רפי רותם נגד מדינת ישראל (15.12.21) עמ' 47 נקבע:

"... כי בחינת שיקול דעת התביעה בהחלטה להגיש כתב אישום בכל עילות הביקורת השיפוטית, ובכלל זאת מידתיותה וסבירותה של ההחלטה, צריכה להיעשות בגדר דוקטרינת ההגנה מן הצדק".

12. בע"פ 4855/02 מ.י.נ' בורוביץ, פ"ד נט (6) 776 (2005), נקבע מבן "תלת שלבי" לקיומה של מבחנים מרכזיים לבחינת טענה של הגנה מן הצדק:

בשלב הראשון, על בית המשפט לזהות את הפגמים שנפלו בהליכים שננקטו בעניינו של הנאשם ולעמוד על עוצמתם במנותק משאלת האשם או החפות.

בשלב השני, על בית המשפט לבחון אם בקיומו של ההליך הפלילי חרף הפגמים יש משום פגיעה חריפה בתחושת הצדק וההגינות. בשלב זה על בית המשפט לערוף איזון בין האינטרסים השונים, וביניהם: חומרת העבירה המיוחסת לנאשם; עוצמת הראיות (הלכאוריות או המוכחות) המבססות את אשמתו; נסיבותיו האישיות של הנאשם; מידת הפגיעה ביכולתו של הנאשם להתגונן ועוד.

בשלב השלישי, ככל שבית המשפט שוכנע כי קיומו של ההליך אכן כרוך בפגיעה חריפה בתחושת הצדק וההגינות, עליו לבחון אם לא ניתן לרפא את הפגמים שנתגלו באמצעים מתונים ומידתיים יותר מאשר ביטולו של כתב-האישום.

13. ראשית, על בית המשפט לבחון קיומו של פגם בהליך.

א. סמכות התביעה להגיש כתב אישום חלף נקיטת הליך מנהלי :

העבירות המיוחסות לנאשמים על-פי חוק המע"מ ופקודת מס הכנסה הוגדרו כעבירות מנהליות בתקנות העבירות המנהליות (קנס מנהלי- חיקוקי מיסים) תשמ"ז-1987, בסעיפים 4 ו-5 לתקנות.

סעיף 15 לחוק העבירות המינהליות, תשמ"ו-1985, קובע את סמכות התביעה כדלקמן:

" קביעת עבירה כעבירה מינהלית אין בה כדי לגרוע מסמכותו של תובע להגיש בשלה כתב אישום, כאשר הוא סבור שהנסיבות מצדיקות זאת מטעמים שיירשמו, ובלבד שטרם נמסרה הודעה על הטלת הקנס; סעיף זה אינו גורע מסמכותו של תובע להגיש כתב אישום אם ביקש מקבל ההודעה להישפט על העבירה."

בפסיקת בית המשפט נקבע, כי עבירות שנקבעו כעבירות מנהליות, דרך המלך היא הטלת קנס מנהלי. עוד נקבע, כי החובה להעלות על הכתב את הנימוקים להגשת כתב האישום מלמדת על החשיבות שהמחוקק מבקש ליתן לאותם נימוקים ועל האפשרות להטיל ביקורת חיצונית על החלטת התביעה (**פס"ד אפרתי, עמוד 509**).

חוק העבירות המנהליותנועד להבטיח הליך מהיר, יעיל וסמוך ככל הניתן למועד ביצוע העבירה, ביחס לעבירות שהן קלות יחסית (בג"צ 93/06 ד.ג.נ קול גדר בע"מ נ' שר התעשייה המסחר ותעסוקה, 2.08.2011, בפסקה 19).

14. בענייננו, ב"כ המאשימה 1 הבהירה, כי הנימוקים להגשת כתב האישום הועברו לנאשם עם מסירת חומרי החקירה בתיק והוסיפה, כי כתב האישום מגולל אירוע חריג של עבירות מע"מ אשר נפרסו על פני תקופה של שנתיים רצופות. כתב האישום הוגש **כשלוש שנים לאחר ביצוע העבירה הראשונה וכשלושה חודשים לאחר החקירה** - חרף האמור, הנאשם לא שילם את המס הנובע מהגשת הדוחות בסך של 134,000 ₪. כאשר קנס מנהלי מוטל מקום שבו מחדלי הדוחות הוסרו טרם הגשת כתב האישום.

15. ב"כ המאשימה 2 צירפה את נימוקי התביעה מיום 17.5.23 על בסיסם הוחלט להגיש את כתב האישום נגד הנאשם ואלו הנימוקים; הנאשם לא הגיש דוחות בחברה שבשליטתו במשך 3 שנים ברציפות; לנאשמים ניתנה הזדמנות להסיר את המחדלים, המחדלים טרם הוסרו; כנגד הנאשמים הוגש כתב אישום בגין עבירות מע"מ; הרתעת הציבור בכלל והנאשמים בפרט. ב"כ המאשימה ציינה, כי ניתנה לנאשם האפשרות למצות את פרק הזמן הנדרש לו לבקשתו להסרת המחדל בטרם הוגש כתב האישום, אך הנאשם לא עשה כן ומשך הוגש כתב האישום.

16. על הנאשם היה לפעול להסרת מלוא המחדלים באופן **מהיר, יעיל וסמוך ככל הניתן למועד ביצוע העבירה** בטרם שקילת בקשתו להמרת כתב האישום בקנס מנהלי.

17. התשתית העובדתית והראייתית שהונחה בפני מלמדת, כי רשויות התביעה בחנו את נסיבות המקרה ונסיבותיו של הנאשם טרם ההחלטה להגיש את כתב האישום. הנימוקים הועלו על הכתב, הובאו לידיעת הנאשם וחרף זאת הנאשם לא הסיר את המחדל בטרם הוגש כתב האישום. יוער, כי הנאשם בחר לצרף דוגמא אחת בלבד לפנייה לרשות המיסים- מס ערך מוסף, בבקשה לפריסת תשלומים מיום 18.5.23, בעוד שכתב האישום בעבירות על-פי חוק המע"מ הוגש ביום 3.11.2022.

18. לא זו אף זו, שהלכה למעשה, הנאשם פעל להסרת המחדלים אך לאחר הגשת כתב האישום. כך למשל, בכל הנוגע לעבירות לפי פקודת מס הכנסה, הגם שעתר לפרק זמן של חודשיים בחודש מרץ 2022, הגיש את הדו"ח הראשון לשנת 2019 אך בחודש יוני 2023, כחודש לאחר הגשת כתב האישום ובאיחור של שנה חודשיים מהתחייבותו שלו ואת הדוחות הנוספים הגיש לאחר מכן.

19. בנסיבות אלו, מצאתי לדחות את טענת ההגנה, כי נפל פגם בהחלטה התביעה להגיש את כתב האישום שבפניי.

ב. בחינת פגם בהליך- טענת אכיפה בררנית

20. בע"פ 7659/15 הרוש נ' מ"י, פסקה 35 (20.4.16) עמד בית המשפט העליון בהרחבה על טיבה של טענת האכיפה הבררנית, כדלקמן:

"בהתאם לדוקטרינה, רשאי בית המשפט לבטל כתב אישום כאשר מדובר באכיפה בלתי שוויונית של הדין, העשויה לבוא לידי ביטוי, בין היתר, בהגשת כתב אישום נגד אחד ובהימנעות מהגשתו נגד אחר (או אחרים), באותן נסיבות ... ואולם, החלטת רשויות התביעה להעמיד לדין פלוני ולהימנע מהגשת כתב אישום נגד אלמוני, החשוד במעורבות באותה פרשה, אינה מלמדת, בהכרח, על קיומה של אכיפה בררנית. על הטוען לכך להראות כי ההבחנה בין החשודים המעורבים באותו אירוע מבוססת על שיקולים זרים, גישה שרירותית, מטרה פסולה, וכיוצא באלה... זאת ועוד. על המבקש לטעון לקיומה של אכיפה בררנית להציג תשתית עובדתית מבוססת, התומכת בטענתו זו, ואין מדובר בנטל פשוט ... גם אם הוכח קיומה של אכיפה בררנית, הרי שסעד קיצוני בדמות ביטול כתב האישום, שמור למקרים חריגים ביותר, בהם לא ניתן לרפא את הפגם באמצעים חריפים פחות, כגון תיקון כתב האישום, או הקלה במידת העונש.."

21. עקרון השוויון חל גם בנוגע להחלטת רשות התביעה להעמיד אדם לדין ולהגיש נגדו כתב אישום וגם כאשר להחלטה שלא להעמיד אדם לדין. החלטת הרשות הינה חלק מהפעלת סמכות רשות התביעה בתוך מתחם שיקול הדעת המוקנה לה, ועל בית המשפט להכריע בשאלה, האם החלטה כזו עומדת באמות המידה המתחייבות מן הדין. (ראה ע"פ 6328/12 מ"י נ' פרץ, פסקה 30 (10.9.13)).

22. תחילה, על ההגנה להוכיח כי מדובר בהבחנה בין מי שהדמיון ביניהם רלבנטי באופן המצדיק התייחסות דומה. לאחר מכן, עליה להוכיח כי בבסיס ההבחנה ניצב מניע פסול או שאינו ראוי .

23. במקרה דנן, לא הונחה בפניי תשתית ראייתית לביסוס ראשוני של טענת ההגנה לקיומה של אכיפה בררנית, על אף שניתנה להגנה הזדמנות לעשות כן במסגרת השלמת טיעוניה. צודקות ב"כ המאשימה, כי המקרים אליהם הפנה הנאשם מוצגים באופן לאקוני שאינו מאפשר להסיק עובדות וללמוד אילו עבירות יוחסו לנישומים; פרק הזמן של האיחור בהגשת הדוחות; סטטוס ההליך; הנימוקים שעמדו בבסיס ההחלטה שלא להגיש כתב אישום, אם בכלל וממילא ב"כ הנאשם לא ערך בעצמו את ההבחנה מאותם מקרים למקרה הנדון ולפיכך, אין מקום להעביר הנטל על כתפי המאשימה.

24. בנסיבות אלה, אני דוחה את הטענה כי נפל פגם בהליך בדמות אכיפה בררנית.

ג. אי הגשת הדוחות במועד למס הכנסה מחמת סיבה מספקת

עמוד 7

25. בענייננו, הנאשם טען שתי טענות עיקריות, לפיהן הדוחות לא הוגשו בשל נסיבות הקשורות במצבו האישי של בא-כוחו שהינו גם רואה החשבון של החברה והן בשל נסיבותיו האישיות של הנאשם.

26. על-פי ההלכה הפסוקה, המבחן להגדרת "סיבה מספקת" הוא מבחן אובייקטיבי, לפיו, יש לבחון כיצד היה נוהג נישום סביר בנסיבות העניין ובהתרחש אירוע בלתי צפוי וחריג. עוד נקבע, כי אין די בהסתמכות על אותו אירוע חריג לאורך זמן כדי להימלט מחובת הדיווח על הנאשם מוטלת החובה לעשות כל שביכולתו כדי להגיש הדוחות במועד (ע"פ (מחוזי י-ם) 55076-10-12 **שם טוב נ' מדינת ישראל**, פסקה 10 (27.2.13)).

27. במקרה דנן, נסיבותיהם האישיות של הנאשם ובא כוחו הועלו ללא כל אסמכתאות והן נעדרות תשתית ראייתית. פרט למסמך אודות ביקור במרפאת רופא משפחה מיום 1.3.2023 ממנו עולה, כי הנאשם סובל מיתר לחץ דם ומקבל תרופות לסכרת, לא הונחו ראיות המלמדות על מצב רפואי יוצא דופן בעטיו לא יכל להגיש הנאשם הדוחות במועד או לחילופין, לשכור שירותיו של רואה חשבון אחר וממילא לא הוכח כי מדובר באירוע חריג ויוצא דופן כנקבע במבחני הפסיקה.

28. הנאשם לא הוכיח כי הציג טיעונו בפני רשויות התביעה טרם הגשת כתב האישום. הנאשם תמך טענותיו במכתב אחד בלבד מיום 18.5.2023 **לאחר הגשת כתב האישום**, בו פנה בא כוחו לרשות המיסים מחלקת מע"מ בבקשה לפריסת תשלומים ואף הנסיבות המתוארות בו נעדרות כל תימוכין.

29. למעלה מכך, כתב האישום מייחס לנאשם אי הגשת דוחות במועד למס הכנסה על-פני שלוש שנות מס רצופות. לפי מחזורי העסקאות ניתן ללמוד, כי העסק המשיך לפעול חרף הנסיבות האישיות הנטענות של הנאשם.

30. יוצא מן האמור, כי השאלה אם מדובר בסיבה מספקת אם לאו היא שאלה שמצריכה בירור עובדתי ודינה להתברר במהלך ההליך העיקרי.

31. בנסיבות אלו, לא מצאתי לקבל את טענת הנאשמים, לפיה יש להורות על ביטול כתב האישום מחמת אי הגשת הדוחות למס הכנסה במועד מחמת סיבה מספקת.

פתוחה בפני הנאשם האפשרות להוכחתן במסגרת הליך שמיעת הראיות ככל שיכפור וינהל את ההליך לחילופין לפרוס אותן במסגרת טיעונו לעונש.

סוף דבר:

32. הנאשם לא עמד במבחן הראשון להוכחת קיומו של פגם בהליך, לא הוכיח כי המאשימה פעלה בניגוד לשיקולי הצדק וההגינות ואף לא הציג מקרים דומים המצביעים על אכיפה בררנית.

33. דין הטענה לאי הגשת דוחות למס הכנסה במועד מחמת סיבה מספקת להתברר במסגרת ההליך

העיקרי.

34. הבקשה לביטול כתב אישום נדחית .

ניתנה היום, ט' חשוון תשפ"ה, 10 נובמבר 2024,
בהעדר הצדדים.